

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

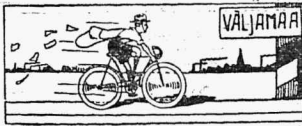
EESTI SKAUTIDE KÜLASKÄIGULT ROOTSI:
Eestlaste esitus sammub Baden Powelli tervitus
paraadil. Vasakul hra Peavanem N. Kann.

VII AASTAKÄIK I. DETSEMBER 1927 Nr. 2

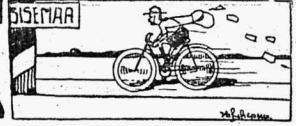
VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS JA TALITUS:
TARTUS, VALLIKRAAVI TÄNAV 19
ADDRESS KIRJAVAHETUSEKS:
TARTU, POSTKAST 130

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER.
PÄÄTOIMETAJA: SKM. J. TEDERSON.
TOIMETUS: A. GRÖNBERG. H. HAAMER,
K. LIPPING, H. ROOS.

TEATE

Toimetus palub malevaid, rühmi ja karju selles osakonnas avaldamiseks teateid saata hiljemalt 2. detsembriks s. a.

Tänuavaldus. Kõigile aastakoosoleku kordamineku kaasaaidanud päälükile ja vanemale, eriti aga meie lugupeetud Herra Riigivanemale, kes aastakoosolekut oma külaskäiguga erilise au osaks saada laskis, lausub oma sügavama tänu. Akadeemiline Skautide Selts.

Jõhvi Ühisgümnaasiumi Skautide Rühm asutati 31. jaanuaril 1927. a. l. j. sk. A. Gabriel'i poolt kuuludes Narva malevasse. Mõõdunud õppeaastal oli rühmas 24 liiget, suuremas osas algajad. Kevaldel sooritasid mitmed III j. eksami. Jüripäeva pidustusel Narvas võttis rühm täies koosseisus osa, samuti suvel esitussalgaga Narva Maleva laagrist Narva Jõesuus. Sel õppeaastal algas töö hoogsasti. Rühmas on 32 liiget. Peetakse koondusi ja valmistatakse eksamitele. Tuleviku kavatsustest oleks sanitaarkursused ja suvelaagri korraldamine. Rühm on lühikese tegevuseaja jooksul leidnud tunnustamist pedagoogika nõukogu poolt Päälikuks on I. jsk. A. Gabriel ja vanemaks härra V. Gross. —r.—I.

Skautlus Türile tekkis 1926 a. jaanuaris, kus I rühm tegevust algas. Rühmal ilmus ka ajakiri „Türi Skaut“. I. Suurlaagris oli rühma liikmeid osa võtmaks. — Rühma päälikuks on II. jsk. Endel Sulg, rühma värviks roheline kollase äärega.

Sama aasta märtsi kuus asutati hp. kari, mis noorte poolt huviga vastu võeti. Karja hundiks on Karl Einmann.

II rühm asutati s. a. oktoobris aiamaajandus gümnaasiumi juures. Töö areneb edukalt, kuigi takistuseks ainealine kitsikus ja vilunud juhtide puudus. Rühma väljaandel ilmub ajakiri „Valbur“, ennem on välja antud seeria postkaarte. Rühma päälikuks on II jsk. Johannes Siidam, vanemaks dr. A. Gläser.

Skautidele sünnitab raskusi eksamite sooritamine. Oleks soovijaid I. j. eksami sooritamiseks, kuid puudub võimalus, kuna maleval korraldus puudub ühenduse pidamiseks väljaspool Paide linna asuivate rühmade.

Saaremaa maleva pühitses 30. aug. enda kuuendat aastapäeva. Ettekanded õnnestuvad, eriti hundipoegade osa. Pidu algul, pääle mp. H. Haameri lühikese kõne, annetavad skaidid, hundipojad ja guideid-helakesed päälükile kullase hundipää rinnal kandmiseks, milline nende vanemate poolt kuuendaastase töö tänuühiks lastud valmistada. Hulk elavaid roose kaunistavad seda kinki.

Saaremaa skaidid on hoolsasti suve läbi skautlenud. Kohe pääle suurnõupidamise alatakse pihta laagrieluga. Nii hundipojad, hülgepojad, 6. rühm käivad üksteise järel, kuid ei unusta ka edasipüüdmit skautlikus töös — hoolega antakse eksameid ja hangitakse juhtnõore organiseerimistööks.

Metsamärk — Wood Badge — on Baden-Powell'i poolt hiljuti skm. H. Paalmanile läkitatud. Viimane on selleks tarviliku kursuse läbi teinud 1925. sügisel Gillwell Parkis Inglismaal ja 1926. sügisel ka Kanderstegis, Helveetsias. Kirjaliku osa tööst sooritas ta 1926/27 a. ja administratiivse osa sel sügisel. Märji juure kuuluv tunnistus kannab arvu 2320 ja näitab ühtlasi Gillwell Parki I. rühma liigete arvu. Rühma juhiks on B. P. isiklikult.

Skm. H. Paalman on eestlastest esimesena metsamärgi omandanud. Kursuste osa on sooritanud ka nskm. B. Koot 1926. sügisel Inglismaal viibides.

„Eha“, Petseri Eesti skautide häälekananja esimene number on ilmunud. Kahaksa lehekülge kaustas, esiküljelt kaunistatud võrdlemisi õnnestunud puulõikega ja tekstis skauttegelaste piltidega. Sisutundub veidi vähevõitu, kuid 6. lehekülge ei suudagi kuigi palju tuua.

„Valbur“, Valga skautide Valburühma häälekananja nr. 5 on ilmunud. Ajakiri käsitab teravas toonis päevaküsimusi. Tundub kalduvusi lõhkumiseks, kuna ülesehitavast tööst midagi ei näe.

Neis silmis olin harjunud nägema armastust.

Nad ei põlanud mind, kui olin kuri, nad ei tõuganud mind eemale, kui süngete mõtetega koormasin enda poisihinge. Soojus, mis nende otsatust sügavusest välja voolas, sundis põgenema jaheda viha, pidin eneses maa valmistama jälle hädusele muidu ei julenud usaldades üles vaadata sinu silmi, kus olin harjunud nägema rohkem, kui paljude teiste laugude taga peituvais.

Need olid sinu silmad, ema, kust lohutust leidis poja kurbus, need olid sinu silmad, kes poja rõkkavale rõõmule kaasa elasid. . .

Ja päälik kõneles su aupäevast: „Palju poisse, kes tahivad leida igapäev ema silmis igavest usaldust, tahavad pühendada vähemasti ühegi päeva oma poisiaastais ema ootustele ja kinnitada tahtmisega, igavesti pühaks pidada seda mõõtmatu armastust.“ Need olid sinu silmad, kes sundisid pääliku südamestki südamele kõnelema. Ning mu kujutluses elas jälle sinu silmade sügav usaldus, mu mälestusse kerkisid su kannatused, su uneta ööd, su valu ja mure. Kui rohkesti oli kõike seda minu heaks! Aga iial ei heitnud sa mulle ette, sa ei põlanud oma poega, ei, sa ei suutnud teda kurjaks hüüda.

See oli häa ema. Nõnda kasvas minus tunne kord selle usalduse tasumiseks.

Äga päälik kõneles: „Ja paljud poisid ei tõi enam iial rõõmustada nende silmade üle, kus nad nii rohke armastuse leidsid, neil ei ole enam ema. . .

Siis tõusis minuski kohkudes kujutlus. Kui nende silmade asemele mulle tühi koht elus vastu naeratab, kas ei ole minagi siis nende poiste hulka kuulub, kes leinavad oma ema aupäeval. Nõnda tiivustas mind ainsam tung, mitte hiljaks jääda oma kohustusega. Tahtsin samal silmapilgul jälle kinnitada lubadust, hoida enda pärast sinna silmi veel rohkem muret kogumast, või koguni pisaraid. Sulle, emake, valmis mu poisisüdame suur tõotus. Anna andeks, kui ma seda küll igapäev ei suuda täita, aga mu karistus on ju seda suurem, kuna tean, et olen siis halb, kui kurvastan neid igavesti hääd soovivaid silmi.

Päälik vaikis kaua. Ta teadis, et tõotus pidi minus vägevaks kasvama, et vähemasti oma ema aupäeval võisin kõrgeks hinnata neid silmi, kus olin harjunud nägema armastust. . .

Sisu: Neis silmis olin harjunud nägema armastust * Kanderstegist ja kongressist * Skaudikeppidest sild * Võislus: Tunne oma kodumaad! * Afrikalend * POJADKACJUC * Kui aastakoosolek mõõdunud . . . * Salga töö süsteem * Mõningaid andmeid * Ajakirja oma nurk.

Kanderstegist ja kongressist.

skm. H. Paalmann.

(Lõpp. V. „E. Sk.“ nr. 7/8, 1926.)

Asjast huvitatud jälgisid ajalehis kongressi fookäigu kirjeldust ja ma tahan ruumipuudusel lõpetada lühemalt, kui algasin.

Ülemaailmlike kongresside tähtsam mõte on: reguleerida kokkutulnud skautjuhtide vaateid, kuna ajajooksul laiali olles võivad üldpõhimõtted erineda.

Nii kõneles J. Guirin-Desjardius, — noor prantslane, (alalise kongresside tõlgina väga lugupeetud) „Mängude seisukohast skautluses.“ Hästi loogilises mõttearengus jõuab ta seisukohale: Juhid, kui me tahame, et me poisid mängivad, algame seega, et me ise mängime. — Edasi käsitati erieksamite seisukohta skautluses, skautlaule ning hundipögluse ja skautluse programmi vahekordi.

Nende referaatide sisu leidis üksmeelset omaks tunnustamist ka Eesti skautjuhtide poolt. Nimelt käsitasid neid mõtteid pea kõik I. aastakoosoleku referendid. Meie skautluses valitsevat tervet vaimu tõendabki see asjaolu, kuna käsitasid ju neid seisukohti Eesti skautjuhid-referendid oma läbimõtleliste tulemusena.

Teist korda kõneldi Kanderstegi kongressil sellest, kuidas saavutada laiemat juriidilist tunnustamist skautlusele. Riikide esitajad informeerisid vastastiku tehtud töö tagajärgi. Ka Festis on püsinud see küsimus kõneaineks.

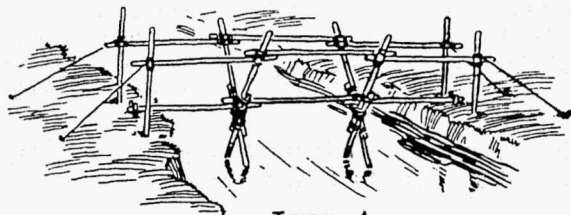
Norra Peavanem, Dr. Moller-Gasman suutis saadikute seas läbi lüüa Baden-Powelli seisukoha kehakultuurile skautluses: ei tohi olla niipalju rekordsporti, rohkem ausat „kamba“ mängu. Sellest seejuures otsus, järgmistel jamboreedel ebasoovitavaks pidada riikidevahelised võistlused. Koguni jamboreede lemmikspordi — kõieveo suhtes asusid koosolejad eifaval seisukohal, kuna ta väikestele, skaudieas poistele, liiga pingutab.

Järgmise kongressi ja jamboree aastaks määrati skautluse täisealiseks saamise pärast (21 a.) erandliselt 1929. a. Harilikus korras oleks olnud 1928. aasta. Kohaks on teatavasti Inglismaa.

Kongressi nädal vaheldus ülepäeviti ekskursioonidega mägedesse. Pea kõigile oli mäeronimine esimeseks. Esmakorral tõusime 2300 m. kõrgusele,

Skautkeppidest sild.

Gillwelli ainetel skm. H. P.

Joon. 4

Joon. 1

See sillatüüp on skautide seas üldiselt tuntud. Rühmadele valmistab aga materjali küsimus harilikult peavalu, arvatakse tavaliselt minevat pakse sillapuid, 3 või rohkem meetrit pikad, mis ületab enamjao rühmade võimaluste tasapinna. Kuid ta on hästi ehitatav ka skautkeppidest, eeldades mitte liiga laia

(Järg lhk. 23)

Võistlus: Tunne oma kodumaad!

Punkte said: **Rein Saral** 8½ (Tartu 5. rühma õökulli salk), **Valter Kütt** 7 (Tartu 1. rühma kure salk) ja **Valter Hiir** 5 (Tartu 5. rühma õökulli salk).

Paremaid vastuseid:

I. See pilt kujutab Narva raudtee silda, mis purustati okkupatsiooni vägede poolt. Tunnen selle tema isesugusest kaarest ja purustatud silla osast. Silda tunnen ainult piltide kaudu.

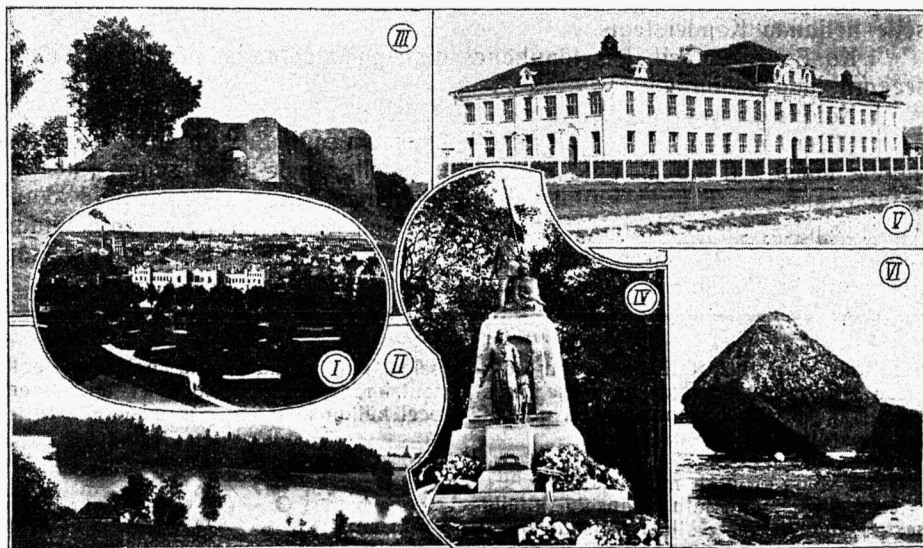
II. Haapsalu lossi varemed, Läänemaal. Haapsalu lossi ehitas mõõgavendade ordu

väepäalik Schenk von Winterstadt 1228. a. kaitseks eestlaste vastu. Lossi asus elama Lääne-Saare piiskop. Tuntav on loss ümarast tornist.

Varemete kohal kasvanud muiste haavameets, millest ka nimi – Haavasalu, Haabsalu – Haapsalu tuletatud.

III. Suure Munamäe vaatetorn, Võrumaal. Ehitati sakslaste poolt, hiljem lõhuti ära ja ehitati uuesti 1924/25. a. Pilt on ilmunud „Postimehes“.

IV. „Russalka“ mälestussammas, Tallin-

Millised kohad siin kujutatud?

(Väljalõigata ja vastuse juure lisada!)

„Eesti Skaudi“ võistlusedel.

Saatja nimi ja eesnimi:

Vanadus: aastat. Kool:

Maleva: Rühm: Salk:

Adress:

Rjakirjale saata hiljemalt 12 detsembriks 1927.

igavese lume piirkonnani. Teisel korral juba 2700 m. jääliustikkudeni. Hiljemaks Helveetsiasse jäädes tegime veel tuurisid, saavutades 4000 m. Mõnedki pidid mäehaiguse pärast 2000 m. pealt — mäehaiguste piirilt tagasi pööрма.

Keskmisel kongressi päeval valmistas Helveetsia föderaalnõukogu suurepärase vastuvõtu saadikutele. Kanderstegi sõitis erirong, mis meid viis Lötšburg raudteel Spiezi linna Thuni järvel, säälts aga laevaga Interlakeni — rikkamasse kuurorti Jungfrau mäegrupi jalal. Rongi ja laeva saatsid teel aupaugud. Interlakenis võeti vastu alpirooside ja edelbeissidega. Ning antud lõunasõök oli kordaläinum kõigist senistest ülemaailmlikkudel kongressidel — Helveetsia president (meie mõiste järgi) dr. Xaeberlin oli Coolidge'i järgi teine, kes riigipeadest andis kõige soojema tunnustuse skautlikule kasvafusüsteemile.

Kongressidest kõige paremaks ja kordaläinumaks peob tunnistama just selle neljanda Kanderstegis.

Ka Baden-Powell, kes lõpukõnes alati edasitõötamist nõudnud, märkis seekord juba saavutusi.

Kõigile jäi aga unustamatuks lõpulause:

„Meil on kolm aastat järgmise kokkusaamiseni. See on pikk aeg vanematele meist. Mina olen ka vana ja võib olla, pole mind selle pika aja lõpul enam. . . Tunnen paljuid Teid, nooremaid, kes on aru saanud skautluse kõrgetest ideaalidest õiges vaimus. Mina lähen seekord koju kindla usaldustundega ja julgen tuleviku täielikult Teie ja Teie vastastikkuse sõpruse kätte usaldada.“

(Lõpp.)

nas Kadriorus. Püstitati hukkunud sõjalaeva „Russalka“ mälestuseks, mille meeskonnast keegi ei pääsenud. Samba valmistas kujurauja A. Adamson.

* * *

Üks vastaja kirjutab muuseas:

Tean ühe muinasjutu Haapsalu kindlusest. Vanasti, kui eestlastega sõda peeti, oli eestlastel toidumoon otsa saanud. Ainult üks härg oli veel järele jäänud. See joodeti purju ja saadeti kindluse müürile. Talle järgnesid mehed, kes härgade nahad

selga olid võtnud ning hakkasid vallil tantsima. Piirajad nägid, et toidumoon on veel küllalt ja jätsid piiramise.

„Eesti Skaudi“ pildivõistluse küsimused.

1. Millist kohta kujutab toodud pilt?
2. Mida on eriliselt tähelepanuväärne pildil (äratundmise mõttes)?
3. Mida tead jutustada pildil toodud kohast (asutamisaasta, maa-koha asukoht, ajalooline sündmustik jne.)?
4. Kas oled pildil kujutatud kohta ise külastanud? Kuidas ja millal?

Vastused, võimalikult iga pildi kohta, pildi numbrite järjekorras!

jõge ega liiga sügavat vett. Sel viisil ehitatult ei kannu ta küll kehakoid inimesi, täidab aga täiel määral poisi, koguni kergema mehe raskuse nõudeid.

Tema suureks hüveks on lihtsus ning tarvismineva varustuse vähesus. Umbes 4. meetri pikkusele sillale vajalikud materjalid on: 23—1,7 meetri pikkust keppi, paras jagu nõõri sillapuu ristkohtade kinnitamiseks, mõned telgivaiad ja neli lühemat kõit, viimased mitte hädatarvilised.

On tõsi, et sarnase silla ehitamine hulga aega nõuab, kuid teisest küljest annab ta paljudele skautidele hea praktika ristkohtade kokkusõlmimises ning, nagu kõik sillaehitused, juhib suurel määral tähelepanu hoolele ja korrale. Andes sarnaseid võimalusi, on sellel sillatüübil omad kindlad teened. Ta ei nõua ka tulevaselt üleronijalt sarnast ahvitaolist ronimisosavust, nagu suurem osa skautide sildu.

Järgnevalt toodud ehitusmeetodis eeldatakse vahekaugust ühest jõekaldast teise 4 meetrit. Terve sild, õieti selle veepealne osa, on näidatud joon. 4. — Te näete, seal on kaks püstpukki ja pikkuseks kolm skautkeppi. Ühe püstpuki ja kahe skautkepi pikkune sild on paras alla 3. meetrilisele laiuusele. Seevastu vajate kuni 5—6. meetri pikkusele sillale kolm püstpukki ja neli skautkepi pikkust. Harilikult ei ole skautkepid sillaks küllalt tugevad ja üldiselt peetakse siin 4. meetrilist pikkust kõige rahuloldavamaks võimaluseks.

Kõigepealt ühendatakse kepid paarikaupa, peenemad otsad seotakse kokku, nagu joon. 1. näha. Pean siinkohal nimetama, et õige skautkepp ei tohi olla harilikult tarvitatav 'luuavarss', vaid mofsast toodud ning sirgeks painutatud korralik kepp, koorega kaetud ja märgid sisse põletatud. Sarnaseid keppe tarvitatakse rännakuil ja laagreis. Linnas on neil vähem tähtsust. Kepid seotakse kokku ristpuude sõlmedega (Inglise keeles: lashing), praegusel juhtumil 'sheer lashing', ja esimest sõlme on üsna kerge teha. Teine on raskem; siin peab keppe tihedalt teineteise vastu hoidma ning nõõriotsa läbiotsimine keskelt ei lähe libedasti. Metsast toodud kepid pole aga kunagi

Aafrikalend.

2. Püramiidide maal.

Mu armas skautsõber! Nagu sa mäletad, lõpetasin oma viimase kirja Kreekamaalt ärasõiduga, täna kirjutan sulle Chartum'is. See on suur linn Niili ülemjooksul.

Vahemerest ülesõit oli raske tegu, kuigi tuhandeid linde ja kurgi sedasama teevad. Aga siiski, nemad ei saa teisiti, nad peavad, kuna neid instinkt seks³ sunnib. Meie aga sõitsime vaba tahtega. Ning see on palju väärtuslikum.

Pääle selle, sõit oli otse suurepärane. Me lendasime vahel nii madalasti, et võisid varbad välja sirutada ja niiviisi kalu püüda. Siiski oli saak väga halletsemisväärne: üks heeringas, üks suitsusilk ja üks merehobust.

Kassiga läks siin teist korda halvasti, kuna üks haikala temast poole ära hammustas. Ning ma kujutlesin seda varem hoopis teisiti. Ma tahtsin temaga tervet neegrisuguharu hirmutada ning niiviisi nõuda suuri hulki elevandiluid. Sest viha-

senä olen ma hirmus. Aga selle tükeldatud laibaga oli kavatsus juba läbioimata. Ma narrisin temaga Niilis ainult veel krokodille, et nad üksteise võidu püüdsid näha nagu noored koerad. Viimaks sai üks vana kaiman ta kätte. Niil!

Kui poleks olnud igavest udu, oleks võinud näha püramiide ning nende poole suunduda, aga nüüd. . . Mul oli alatasa hirm, kusagil mõnda ausammast tõugata, ning siis oleksime küll mõlemad hukkunud. Muuseum. — Ülesõit õnnestus hiilgavalt. Kõigilt aurikult, mida kohtasime, lehvitati meile elavasti. Kahtlemata teadsid inimesed, et mina kaasa sõitsin. Me laskusime madalamale ja igale aurikule lasin kukkuda natuke konservliha, meeletuleuseks ja tänutäheks.

Viimaks nägime Niili. See on otse mõjukas jõgi, ainult kahju, ta on täis krokodille, kes ootavad vettekukkuvat inimesi. Nägin eemalt Aleksandriat kõigi tema rohke inimestega, valgete, kollaste ja mustadega. Eelistasime siiski ise laagripiltsi valida ning maandusime ilusa lahe kohal,

üsna siledad ja te võite ristpuude sõlmi sarnasele kohale seada, kus keppide ebakorralikkus takistab neid teineteise vastu puutumast. Keppide otsad peavad teineteisest 30—40 cm. üle ulatama, sel viisil ühendatud sillapuu tuleks siis umbes 3 meetrit pikk. Vajame neli sarnast sillapuud.

On see tehtud, seate jälle ristpuude sõlmelega kaks neist sillapuudest keskelt kokku. Tegelikult läheb sõlm siis üle nelja kepi, kuna nende otsad keskel asuvad. Samuti talitate teise paariga. Nüüd pigistate kokkuseotud puud ristikujuliselt lahti, nagu joon. 2. näidatud ja kinnitate sinna külge õhe põikpuu AB, mille otstarve on muidugi X-tükkide laialivajumist ära hoida. AB vahepikkus peaks olema umbes 80 cm, kuid see on olenev jõepõhja iseloomust: kui põhi on mudane ja pehme, siis peavad A ja B olema üsna all, on ta aga kivine, tuleb see kõrgemale asetada. Teise puu seate samuti X-kujuliseks ja peate hoolega silmas, et mõlema X-i nurgad oleksid võrdsed. On see nii, siis võib põikpuu ka madalamal või kõrgemal olla, harilikult ei tule aga nii lühikeses vahes seevõrra vahelduvat põhja ette.

kaugel igast liikumisest. Suurepärane plats. Lõin kohe telgid püsti ning hankisin kartulaid õhtueineks. Siin nägin esmakordselt jõehobust. Nad tulid kõrkjaist välja, et juua. Nad olla tigidad loomad, kui neid ei rahustata. Ma haarasin taskust pikkolo ning puhusin marssi. See aitas. Mind tähelepanemata ujusid nad rahulikult ümber ning eemaldusid suund Aafrikasse. Ringümbere meie platsi kasvavad pikad kõrkjad (milles korra Mooses juba varjupaiga valis) ning mingi liik meriroose ujus veepinnal. Kõrkjad kutsutakse siin papiiruseks. Ta on tuntud vanadest kirjadest, kuna nende pääl leitavat hieroglyife. Ma otsisin küll 2 tundi, ei leidnud aga ühtegi. Muuseas, ma ei tea, kas nad on liblikad või ussikesed või midagi söömiseks. Lühidalt, ma ei leidnud neid kunj läks pimedaks.

Järgmisel päeval käisime Aleksandrias ümber. Ei olnud sugugi imestatav, et koh-tasin kahte Egiptuse skauti, sest ilm oli laupäeva õhtupoolik. Nad vaatasid mulle imestades näkku, kuid jätsid mind korralikult rahule. Üldse, kõiges võis märgata, et nad meist on kaugel. Nii läksin minna oma teed ning nemad oma.

Siis lendasime. Kõik püramiidid, mis piki Niili püstitatud, jätsime eemale. Samuti sfinksi, mille kohta õeldakse, ta olla ilus, ning millel on nägu, nagu mu Paikal kodus, rohked palmid ja kaamelid, kõik jätsime seljataha. Ning preestrid hüüdsid meile palveid pabvetornidest ning lehvitasid õmi vaipu, mispääl löime risti ette ning lendasime mürisedes minema. Ja varsti olime ükski üle kõrbe ning palvus oli hirmus. Tüürisime kagusse, sõitsime 2 päeva ja ööd ja oleme nüüd Chartum'is. Sellest hiljem.

Tõlkind Värske Jälg.

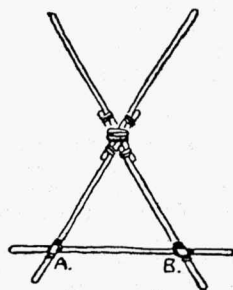

Jga päev üks heategeu!

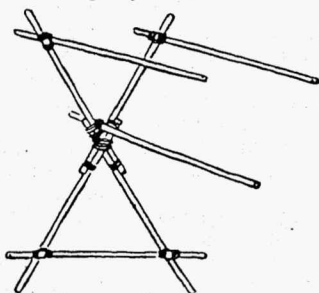
Nüüd seote kolm üksikut keppi mõlema X puki külge teise ristpuude sõlmega 'square lashing' *), nagu näidatud joon. 3. Jalaalune kepp võib olla seotud ainult ühe X-punkti küljele. Käepide-kepid peaksid olema X-i sisemistel pooltel.

Esimene pukk asetatakse nüüd kohale, tarvitades paigale asetamisel kinni hoidmiseks käepide ja jalaaluseid keppe. See tuleb paigutada täitsa püsti ja nii kaugemale kaldast, et jalaalusest jääks umbes 30 cm. kaldale. X-pukk peab olema kõvasti põhja kinnitatud ja kui põhi on liiga pehme, tuleb seda kuidagi kindlamaks teha. On esimene pukk kohal, siis lüüakse jalaaluse kepi otsad telgivaiaadega maasse ja käsipuud seotakse ristpuu sõlmedega kaldasse vajutatud keppidele. Viimaseid võite kindlustada kõie ja telgivaia abil. On veel parem, kui kaldal puud kasvavad, kuhu kinnitada võib.

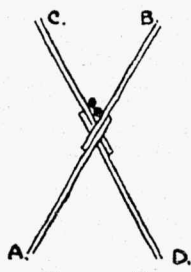
Teist pukki võite teiselt kaldalt samal teel asetada ja kui seegi tehtud, siis võivad kaks skauti, üks kummagil pukil, keskmised kolm keppi ristpuu-

Joon. 2

Joon. 3

Joon. 5

sõlmedega kinni siduda ja teie puki on ühendatud. Muidugi on omajagu huvitavam ainult ühel kaldapoolel töötada ja teine pukk esimese pealt kohale manööverdada.

Kaks jalaalust keppi seisvad puki keskel üksteise peal. Esimene on otsekohe meie 'kaholi' põhjas, teine veidi esimese peal. See on diagrammiliselt näidatud joon. 5-dal, kust selguse otstarbel on kõik sõlmed ära jäetud; kaks musta punkti kujutavad jalgealuseid keppe otsast vaadatuna. Üks neist, s. t. alumine, tuleb ühe puu külge siduda, teine teisele, käesoleval juhtumil üks AB-le, teine CD-le. Niiviisi jaotate tasakaalukamalt oma raskuse.

Sarnase sillatüübi ehitamine on väga huvitav. Peasi, et materjalid oleksid otstarbekohases tugevuses. Ainult täiesti terveid keppe tuleb tarvitada ja veel kord tuleb mees pidada, et sild pole kõlbulik kehakatele inimestele.

Ka järgueksameis nõuetavad mudelid võivad olla selle põhjal hästi tehtud. Harilikult valmistavad skaudid neid dekoratsioonina, s. o. lüüakse väikeste naeltega midagi kokku, mis väliselt ilus, kuid tegeliselt läbiviimata, sest skautidel pole laagreis raskeid naela-kaste kaasas. Samatihti kohtame sarnast viga, kus raskuse jaotamise põhimõtted ja ehituse kandepind on täitsa ebamäärane. Kui mudelit teha, peab ta olema tõesti miniatüürne sild, aga mitte toailustus, mis kepi otsas ehk rühma muuseumis 'skautlikkusest' tahab tunnistust anda. Enamjagu vigu on muidugi fingitud emakeelse kirjanduse ja seletajate puudusest.

*) Olen sunnitud ingliskeelseid nimetusi tarvitama täpsete eestikeelsete terminite puudumisel ja skautitehnika õppimisel tarvitamegi harilikult ingliskeelseid raamatuid.

Peavanema päevakäsk Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, 1. detsembril 1927.

1.

Tänavusel emadepäeval on meil sünnis juhuse meele tulefada skaudi autundelist lugupidamist ligimese vastu. Eriti aga meie armsate emade vastu, kes meie südames kõige tõsisemat lugupidamist väärivad.

Skauudid, teie ei unusta kunagi seda head, mida emad teie heaks teinud: Nad kasvatasid ja hoolitsesid teie eest äraarvamata enesosalgamisega. Nad varjasid enda muresid selleks, et teie võiksite olla õnnelikud.

Tänu, mida suudate selle tasuks üles näidata, on väike. Kuid näidake sedagi, näidake, et see teie südamest tuleb ning emad oskavad leida selles piskus teie südame suurust.

Skaudiemad leiavad rõõmu ka teie ausas ja eeskujulikus hoolsuses. Olgu osale neist üheks tänutunde avalduseks rõõm — lugeda oma poja nime täna ülendatute seas.

2.

Skaudi enastsalgavast ligimese armastusest annavad tunnistust kahe Valga ja ühe Tartu skaudi teod. Need skauudid päästsid inimesel uppumise surmast.

August Kutsik Tartu skautide malevast on esimene Eesti skaut, kes oma sõbra päästmisel täitsa üksi ja oma elu kaalule pannes on toiminud, päästes 10. oktoobril 1926 sõbra uppumissurmast Vissi järvest, Tartumaal. Temale annetak peastaap esimese hõbedase — II järgu elupääste risti rinnal kandmiseks.

Skauudid Jaan Kurel ja Karl Soo Valga Metsapoegade rühmast päästsid kaks inimest uppumisest Valga juures Pedeli jõest 5. juulil 1927. Mõlemile annetak peastaap III järgu elupääste risti rinnal kandmiseks.

3.

Tublidest päälikutest ülendan noorem-skautmasteriteks: eeskujulikud skauudid Karl Kütt ja Ferdinand Taschkin

Tartu skautide malevast. Skautmasterite Kogu ja Tartu maleva vanema ettepanekul.

4.

Suurte teenete eest Eesti skautluse edendamise alal annetan teenuste märgi Saaremaa skautide maleva pealikule noorem-skautmaster Harry Haamer'ile ja Nõmme skautide maleva senisele pealikule skautmaster August Tarile.

5.

Teenete eest kohapealses malevas annetan teenuste diplomi päädlik Grigori Aleksandrov'ile — Saaremaa skautide malevast, maleva pealikule noorem-skautmaster Karl Lipping'ule Tartu skautide malevast ja päälikutele Artur Mielländer, Aleksander Tuur ja Herman Vahtrik — Tallinna skautide malevast.

6.

Eeskujulikkudeks hundipoegadeks tunnistan: hundipoeg Georg Oja — Nõmme skautide Malevast ja hundipoeg Gustav Songisepp'a — Tartu saautide malevast.

7.

Eeskujulikkudeks skautideks tunnistan järgmised tublid I. järgu skauudid: Richard Egorov — Läänemaa skautide maleva pealiku, August Kutsik — Tartu skautide malevast, Roland Papp ja Viktor Birk — Tallinna skautide malevast.

8.

Kinnitan Nõmme skautide maleva vanemaks skm. August Tari ja tema abiks h-ra Adolf Mitt'i, mõlemad üheks aastaks. Petseri Eesti skautide rühma vanemaks kinnitan üheks aastaks h-ra nltm. O. Ilves'i.

9.

Luban väljaanda Tallinna skautide maleval 11 hoolsusmärki, Nõmme skautide maleval ühe ja Tartu skautide maleval 9. Nende hoolsate skautide nimed avaldatakse malevate päevakäskudes.

Peavanem: H Kann

Peastaabi ülem: J. Hünerson

**Tõga skaut saab
„Eesti Skaudi“ 50 margaga
kui meile 1000 tellimist antakse**

Skauti juhtide aastakoosolek 1927 a.

Tallinnas, 28. ja 29. oktoobril

o f s u s t a s :

I. Sk.-j. aastakoosolekul vastuvõetud otsused olgu meie juhtkonnale soovitatav-kohuslikud. Kui võrd otsused on näilikus vastolus põhimääruse korraldustega, tuleb neid teostada sõbraliku koostöö ja kokkuleppe alustel.

II. Sk.-j. aastakoosolekule koguda iga tegevusaasta algul, et sellega juhtide teadmiste täiendamist ja üldist arendamist skautluse vallas soodustada.

P õ h i m õ t t e d .

III. Skautluse alused võtta tema algkujus nagu B.-P. seda loonud, kuna saavutus on meile, kui kõigile muilegi vastu võetavad; vaid tegevusavaldused viia meie oludele vastavatesse vormidesse arvestades sealjuures tunnustatud pedagoogilis-psüholoogiliste nõuetega.

IV. Edendada metsakunsti, kuna viimane skautluse loodusesse viimiseks kaasa mõjub. Metsakunstiga kaasaskäiva indiaanlaslikkuse propageerimist võimalust mõõda, asendades meie kalli Eesti kangelaskujudega.

V. Eesti skautluse edaspidine arenemiskäik peaks sündima hundipoegade-skautide-roverite käsikäes töötamisel ühistes rühmitustes, mis aitaks poisse 8. a. alates üks teisele lähendada ja sõprust ning üksteisest arusaamist suurendada.

T õ ö m e e t o d i d .

VI. Töömeetodites järjekindluse saavutamiseks ja juhtimisoskuse arendamiseks, on tarvilik kavakindel juhtide treeningu läbiviimine, vilunumate Eesti skautjuhtide kaasabil, kursusega juba 1928. a. suvel.

VII. Skautlised kursused malevates korraldada edukuse ja skautluse vaimu süvendamise mõttes salga süsteemi alusel, arvestades poiste huvi piirkonnaga.

VIII. Rõhutada kaardi joonistamist ja luuramiskunsti edendavaid mängu, selleks tarbekorral appi paludes asjatundjaid juhte kaitsevääst; viimaste õpetus olgu skautlusele kohandatud — mängudeks kujundatud.

IX. Teha eeltööd Läti ja Inglise jamboreedeks, valmistades igakülgselt sõidu ette, pannes rõhku ettekannete ja eriti Taulude peale.

H u n d i p o e g l u s .

X. Pühendada endisest suurimat tähelepanu hundipoeglusele, eriti tutvustada tema kasvatustlikult tähtsust rühmades-malevates, seega hundipoeglusele juhtide ettevalmistamist soodustades.

XI. Rõhutada ja arendada praeguste hundipoegade juhtide iseloomu kasvatustlikult külge, nende autoriteeti ja juhtimise oskust, sest karja juhtija — hunt — olgu vastavate omadustega.

XII. Karjade juhtimine usaldada vähemalt 18. a. vanaduses isikutele, kellele eeltoodud omadused ei puuduks.

XIII. Ebasoovitavaks tuleb pidada karja hundile lisaametite koondumist. Selles mõttes peredegi organiseerimise, kui lisaametite loomine, ära jätta.

XIV. Hundipoegade juhtide ülesandeks lugeda oma vabatahtlikus poiste kasvatustöös erilist hoolt pühendada koduta poistekste päästmiseks tänava varajasest ja hoolimata hävingust.

XV. Töö üldiseks normeerimiseks huntide kokkuastumist malevates sõbralikuks „Huntide nõukoguks“ soovitada.

K i r j a n d u s .

XVI. Tarvilikkus pidada hundipoegade juhtide aastaraamatu avaldamine, kogutud kogemust karja juhtimisel, tõlkeid ja kirjutusi poisi psüholoogia kui ka tegelikkude korralduste kohta, hundipoegade karja ja enese tasapinna tõstmiseks.

XVII. Püüda soetada tõlkeid skautlust rajavatest raamatutest, et selle järele teda põhjalikult fundes oleks võimalik tõsise skaudina ja juhina õigeid teid skautlusele tabada ja tarbekorral rajada.

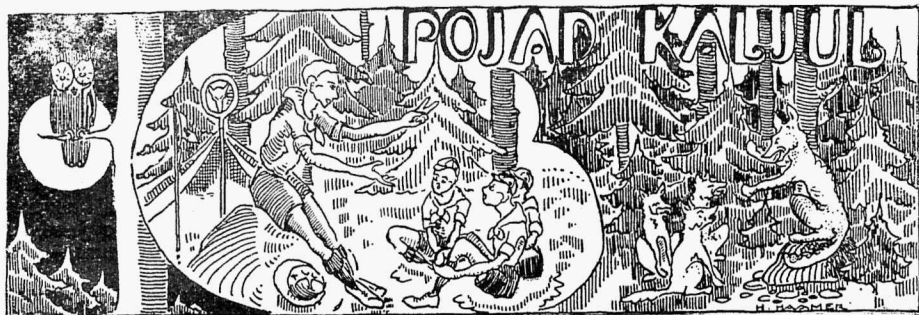
A j a k i r i .

XVIII. Sk.-j. aastakoosolek leiab, et ajakirja „Eesti Skaudi“ tellimine on iga Eesti skaudile tungivalt soovitatav ning moraalselt kohustatav, et skautjuhid ajakirja „Eesti Skaudi“ propageerimiseks ja tellimiseks erilist skautjuhi agarust peavad väljendama, olles sellega väärtiliseks eeskujuks skautidele.

P r o p a g a n d a .

XIX. Skautide liikumise tutvustamise peale tuleb rõhku panna: skautide vanemate, kooliõpetajate ja seltskonna juures. Iga organisatsioon juures peab olema tegevuses kindel ajakirjanduse informeerija, mida eriti tähele panna malevatel ja rühmadel.

XX. Progressiivse töö saavutamiseks tuleb malevatel ja s. s. seltsidel üksteist vastastikkult informeerida skaudi sõprade ja vanemate juhtide-tegelaste elukoha muutmise puhul.

Kirjad poegadele.

(Järg v. „E. Sk.“ nr. 1.)

Vahepääl oli tuul veelgi kõvenend, kõrkjad taandusid orjaalanduses pea-aegu veeni ja vihastest tuulest haaratuna kihutas rahutu järv valgeid harju. Tõusin aeg-ajalt, et vaadata, kas paat ju liginema ei hakka, aga mida ei olnud, oli oodatu. Võisin ainult hirmuga tähele panna, kuidas pimedus aeg-ajalt käratult omi tiibu laotas üle vee, nii et varsti rannast muud näha polnud, kui tumedam veer nõrgasti helkiva kõögិតulega. Läksin pääle asjatut karjumist puude vahele tuulevarju, kus oli juba nii pime, et õudustundest kuidagi ei tahtnud lahti saada. See mõte, nii uskumatu, et vahest siin ka öö pean mööda saatma, haaras mind kõige jõuga, nii et tahtmatult värisesin, kuigi siia tublisti aitas kaasa õhtu jahedus, mu paljad jalad ja õhuke rii.

See oli raske proov mulle, aga niipea, kui pisar tahtis leida salateed üle laugude põselt alla veermiseks, tõusin uuesti püsti ja jooksin kaldale, et tuul selle säält varsti kuivataks. Austasin oma hunti, kes oma eluga oli kannatlikkuse eeskuju ise ja see sundis mindki meeletulema oma hundipoja seisust, kes kord tahtis saada sarnaseks oma juhile.

Üsna tashilju kadus mu lootus ööseks laagri jõuda, ning ikka selgemaks osutas seisukorra tõsidus, et seekordse uinaku jagan tühja saare sosistava metsaga.

Ei olnud mul tikku tule tegemiseks ega okste lõikamiseks nuga — kuidas valmistan endale aseme? Vahtisin nõutult ringi, ja jälle ähvardas lootusetus röövida pisara silmist; aga seekord olin jällegi tugevam, neelasin korra ja see, mis nutuks kutsutakse, kadus kurku. Mu ees aga kõikus paks sooväli üles-alla. Peagi summeldasin nende keskel ja püüdsin säält hankida aseme jaoks materjali. Raske oli see noata, olgugi et peod veriseks kiskusin, sain säält ainult pisut abi. Ometi selle sületäie kandsin oma kavatsetavale öölaagri-platsile. Parajasti aru pidades, mida veel aseme valmistamiseks leida, tuli järsku meele, et saare ühes osas väga palju sõnajalgu kasvas — nende kogumine oli juba kergem, ning peagi rõõmustasin suure hunniku üle, mille olin suutnud kokku kanda. Nüüd veel peeneid puuksi ja aseme valmistamine võis alata. Alla sai kõva ja tihe madrats ja pääle sõnajala lehti ning neile veel saareoksi. Pugesin nüüd ise sinna alla ja tõmbusin kerra nagu siil. Algu- ses oli väga jahe ja lõdisesin hirmsasti. Juba hakkasin lootust kaotama, et öö ses „mugavas“ seisu-

korras suudan mööda saata, ning ähvardasin säält iga silmapilk jälle välja ronida. Mõneaege külma värinate võitlemise järele tundsin juba soojenemist. Peitsin ka näo lehtede alla, et seegi oleks varjatud mahalangevast kastest. Imelik, peagi kadus külmetava keha lõdin, oli soe nagu vaiba all, mis ka põhjuseks, et peagi uinusin. — — —

Unes näen, mu hunt võitleb raskete lainetega, pea kadudes alla, aga pea jälle kerkides harjale. Ta

kihutab imeliku hobusega üle vete ja mina, mina istun ruunal sabaotsas. Korraga aga olen kadunud, loom läks peruks, karjatan ja kukun alla lainetesse. — — —

Silmi avades seisab hunt mu ees. On läinud valgemaks. Ta sõbralik pilk tervitab mind. „Kas paadiga tulid?“ Oo-jah, sa pead ju vahikorral olema! Mu kannatlikkuse proov oli hästi õnnestunud, sain laagri kangelaseks, ja täna juba ise hundiks.

Sulgis sõbrakesed ootavad!

Sarnast ilma te kaua ei oota. Lund uidab lamedais räitsakuis korstnate ning katuseharjade vahel, helve helbe järele liugleb alla, nagu sattumisi puudutades põsenukki. Hei, kelgud ja saanid! Uisk roostekübetemeta ilustatult väljahtab jalas, sall

keerutab kaelas kui tuulispask lehivas lipus. Ja ülalt mäekünkalt paar suuski toob poisi kas alla, või viskab ta hange ainult hetkete kestel. See alles on elu!

Ning pumbab sääl kogu see askeldamine kopsudesse värsket õhku ja pisielukad lähevad veel pisemaks

Hellkäpp Juntsi seiklusi.

1) Lugu algab ühel ilusal suvisel laagripäeval. Junts ju teist päeva ei pea lugu karja kokkade meisterteost, vaid sel ajal, kui teised sellest tühja kõhtu täidavad, hävitab ta viimased mamma kaasa pandud vorstist.

2) Ja õösel, kui vahtki kogemata tukkuma jäänud, siis leiab Junts ainukese päästee nälja vastu võitlemiseks laagrist põgeneda, kodunt süüa tuua ja hommikuks jälle juba telgis pöönata. . .

3) Aga õise metsa koledused, hundid, karud ja kõik muud kiskjad ning tondid on ta hoopis unustanud, seepärast ei suuda ta hirmujuudinaid tagasi hoida, kui mingi kole elukas hirmsa krabjaga üles puu otsa sööstab.

4) Junts paneb jooksuma. . . Oi taevas, seal aga lendab ta peaaegu pikali — karu ise kargab talle otse, vist murdmise eesmärgiga, peaaegu sülle.

5) Ta ei saa aga veel kahtkümmet sammu edasi, kui kuuvalgel maas mingi podiseva ja turtsuva kera leiab, mis temalegi selle eluka taoliselt juuksed püsti ajab.

6) Nagu hullumeelne tormab ta metsast välja ning kihutab, nagu oleks tal tuli taga, mõõda tänavaid kojupoole.

7) Aga kaua nägi kuu läbi akna poissi, kes mitmel ajal enam laagrist, kokkadest ega vorstist undki ei tahtnud näha.

Nii on lugu hellkäpast Juntsist.

Kollane Uhru.

ja kaovad hoopis minema. Tulles õhtupoolikul koju õhetavad põsed palavasti, ent käega katsudes seejuures siiski on mõnusasti külma võitu. On nii mugav ja hubane ning — kui jalad väljas märjaks pole tehtud või nahk palavaks aetud — on emake sama armas kui ema-päeval.

Õues aga tuleb öö. Külma öö vestab juttu ümariku kuurattaga, aiateibad praksuvad ning aknaklaasid joonistavad tikandusviiseid. . .

Ärge unustage nüüd linde, pojad! Punakõhuline leevike ning kollase kurguga tihane ühes hallivatimeesvarblasega ning kõigi teistega peab

käredamaski külmas leppima vaid oma kasina sulevammusega. Lumihang ei kasvata sitikaid ega lähe ükski jääpurikas ussitama. Ei olekski nii raske ega kulukas kord päevas leivakorvist jäänuseid õue puistata. Kes teist varem linde söötanud, teab, kuidas iga väiksemgi annus vastu võetakse.

Te algate juba täna sellega, eks! Rääkige oma hundiga, vahest saate isegi lindude söötmismajakese üles seada. Ning kirjutage kaljupoegadele, kuidas sellega hakkama saite. On tubli hundu see, kes oskab enesest nõrgemaid hooldada.

Värske Jälg.

Armas onku Kollane Uhuul!

Kentsakas, ma kirjutan sulle sõnumi ja sa trükid kohe ära ja panid mu nime kohe alla. Aga ometi unustasid kuupäeva, ja et kiri Kuresaarest, kes siis pääle meie ja hundi ja Saaremaa inimeste teab, kus see Kaarma mets peaks kasvama. Ja nüüd teavad teised kõik, et Ennu Hellkäpp on Kuresaare hundipoegade liigist. Aga oota, ma küsin hundi käest ühe meoka varjunime, teadku siis veel. Lubasin ikka sulle viguritest rääkida, mis me peol tegime. Kõige kenam oli küll näitelava taga kolada ja põrgu lärmi teha, nõnda et üks kõueilmaga näitemäng oleks kõige parema mulje jätnud all ootavatele inimestele. — Aga juba oli hunt kurjaga karjas, käsutas meid kõik ritta. Ühel sõbral oli vana silinder peas. Ja nii pikad püksid jalas, et kolmekesi oleksime ära mahtunud, teisel oli ilmatu suur piip hambus, aga ilma suitsuta ja kolmandal kroonu müts üle kõrvade ja uhke mõök vöö, siis marssisime üle näitelava pikas rongis ja laulsime ikka „rai, rai, rairittami.“ Sa ju seda laulu tunned. Siis jäime keset näitelava nägudega rahva poole seisma, ajasime jalad harki ja laulsime jälle: „Tombi Toomas tore mees...“ Kui sa ise korra hundipoeg olid, siis tead sa ju seda laulu ka. Noo, laulsime ja tagusime ise kätega takti, see poiss, kes aga silindris ja ilmatumates pikkades pükstes,

tegi rahvale toredat nalja, nõnda et kõik naersid. Oli see salm läbi lauldud panime kõik käed üksteise õlgadele ja marssisime jalga hästi kõrgele tõstes jälle kord „rai, rai rittami“ hõisates üle lava. Teise salmi ajal tegi see piibuga poiss vigureid ja kolmanda ajal mõõgaga kroonumütsis. Kui me siis olime ära läind, tahtsime jälle kohe rõkkama panna, aga hunt hoidis rusika ülal ja käskis vagusi reas seista, pidime veel kord sellesama viguri tegema, noo on aga inimesed kentsakad. — Siis tegime pääle seda veel ühe „pappuade“ tantsu, nagu hunt seda kutsus Kaheksal poisil oli juba enne kodu ilusad ümargused kilbid ja odad valmistatud, ning nüüd kargasid nad kirjudes paberist narmas-kuuekestes näitelavale ning vehkisid odadega mis kole, jagasid endid pooleks, neli poissi ühele, neli teisele poole ja siis tungisid pääle, taganesid, sorkisid ükskeist ja kaitsesid kilbiga, aga haiget ei saand ükski. Kuidas see tants aga käib, küsi pigemini hundilt, sest tema selle õpetaski meile. Siis tegime veel politsei mängu, aga seda oled sa vist ise juba suures Eesti Jamborees näind, kui Tartu hundipojad selle viguri riigivanemale näitasid. Ma kogemata kuulsin, et kõigist neist vigureist tahta hunt varsti raamatu kirjutada. Aga tal peab siis neid olema ikka palju tagavaraks.

Nüüd aga, armas onku Uhuu, hääda aega ja ütle ka teiste linnade poegadele, et nad sulle kirjutaksid, miks ma üksinda seda pean tegema, ning kirjuta ikka edasi neid ilusaid lugusid.

20. novembril s. a.

Ennu Hellkäpp.

Kui aastakoosolek möödunud. . .

Skm. J. Tederson.

Mul on kaaluvaid põhjuseid oletuseks, et möödunud aastakoosolek Eesti skautlikus arenemisajaloos jääb püsima edu poole sammumise tähisena. Pean küll tunnistama tõsiasja, et kokkutulnud päalikuid — nii näis välisel vaatllemisel — kõik arutatavad küsimused kaasa tõmmata ei suutnud. Mõttevahetused käisid peaaesjalikult kümme-konnan osavõtja toetusel. Ent jutuajamisel üksikute tegelastega võis veenduda, et siin tegemist vaid eestlasele nii omase tagasihoidlikkusega esinemises. Lihtsalt ootas suurem osa osavõtjaid, eestkätt aga nooremad, et küllap suuremad tegelased nendegi mõtte välja toovad, nemad vaid hääletamisega oma seisukohta avaldavad. Sarnane arvamine ei tohi valitseda, sest oleme ju koos kõik üheväärsed skautjuhid ja eesmärgiks oli meil ometi kõigi soove arusaamatusi ühiselt lahendada, kõigi kogemustest vastastikku õppida. Siin peame arvestama võimalusega, et ettekantud referaadid ei kuulunud kõikide juhtide huvikonda, — ent korraldajad olid ometi palunud juba aegsasti seisukohti teatavaks teha, kuigi tagajärgi polnud.

Nii ehk teisiti, ometi jagas esimene aastakoosolek meile, juhtkonnale, suure hulga juhiseid resolutsioonide näol kätte. Kuigi vähesed mõtteid vahetanud, ometi on kõik kaasaahääletamisega neid enda töötulemuseks teinud. Tuletame nüüd meele meie kaaslaste nskm. H. Haameri jutluse alus lause: „Kes oma käe paneb adra külge ja tagasi vaatab, ei see tule taevariiki,“ ja mõtleme nüüd ka adrast ja omast tööst. On ju päevselge, et meiegi töö — aastakoosoleku töö — ei piirdu otsustega. Üks aasta on meil aega selleks, seepärast ei tohi olla mingit viivitust. Juba järgneval aastal on tarvis aru anda, mida tehtud sellest, milliseid tagajärgi saavutatud. Ja juba aegsasti tuleb kõigil skautjuhtidel omad mured ja raskused, samuti kui kogemused ja tagajärjed võtta hoolikalt valmistada järgneval aastakoosolekul arutamiseks. Et ei võiks mõtetki tekkida, nagu kõik poleks ühevõrdsed ja üheväärsed kaastöötajad.

Kui võtaksime üksikpunktilise vaatluse alla tagajärjed, millele toonud iga kaalumisel olnud küsimus, siis võiksim ka täielikku edu tulemuste mõttes kinnitada. Meie vanemaid sõpru — hrad Päävanem ja Päästaabi Ülem — on seda kinnitanud aastakoosolekul. Meie härra Riigivanem on meie tööd vääreks tunnistanud oma ilmumiseega meie keskele. Meie kohus, juhtide kohus on oma tööd tegelikus elus hästi teha. Peame hästi „mängima“ — skautlus on suur mäng — et sel „mängul“ oleksid tarvilikud tagajärjed. Meie oskame seda ja meie ka tahame seda!

Salga töö süsteem.

R. E. Philipsi järele tõlkinud skm. J. Tederson.

(Järg vaata „E. Sk.“ nr. 1)

Tuleb võimalikult ligidale asuda Baden-Powelli püstitatud ideaalile: skaudid on kui endiste aegade rüütlid, kes rändasid häätegede otsingutel. Nad vabastasid ilusaid fütarlapsi, kes olid vangis ürgmetsades ehk aheldatud kõrgetes kaljudes. Meieaja paljapõlvi rüütel leiab ehk ka abivajajakangelanna kusagil kõrges pööningukambris, aasta 80. vanaduses, kel ainult jäänud enda saatust leinata. Siin pole sugugi väiksem ja autum ülesanne rüütlile, koguni ligineb see püstitatud ideaalile rohkem kui mõni teine. Pole mingit põhjust arvata, et korralik salk ei püüaks vahetpidamata hääd teha. Häätegedeks on aga võimalusi ühtemoodi, niihästi maal kui linnas. Mõne vanakesel aidata tema aiamaal töötada, linnas aga leidub ikka nurgake, kus avitajat käft vajatakse. Kui nendele vaid pühenduda.

XV. Salkade külastamine.

Iga salk peab töötama millegi saavutamiseks. Ta peab olema teadlik ses. Kuid kõik salgad peavad töötama selleks, et skautide säädusi ellu viia, kuid sellele lisaks olgu alati tööalaks ka mõni üldkasulik eesmärk. Seejärest soovitab ka „Juht“ salkadele eriala valimist. Iga salk võib olla tarbekorral, näiteks esimese abi andjaks või sildade ehitajaks, või jalgrattasõitjaks, või kokaks jne.

Kuid salk võib olla ka neegri laulukooriks, indiaanlastest fantsijateks, ja muuks lõbuvalmistajaks. Kui iga salk enda eesmärki taotleb, siis on rühma-päälikul võimalusi korraldada pidu rühma aineliseks toetamiseks.

Salga nõukogus tuleks aegajalt arutada võimalusi, millega saaks salk enda koosseisus esineda. Sellest seisukohast, etteastekunsti arendamiseks, on kasulikud salkade endavahelised külaskäigud.

Nii külastab ühel õhtul krokodillide salk X. rühmast I. rühma kodu. Pika reisu lõpule jõudes saabuvad külastajad ning pererahva auks antakse pidu, milline algab „krokodillide fantsuga.“

Pererahvas, s. t. I rühm vastab ka umbes sarnast liiki eeskavaga. Selle järele krokodillid näitavad enda kunsti kurnimängus. Kuid I rühm esineb ettepanekuga mängida üheskoos mängu, mis nende erialaks. Pääle magusate kookide ja teejoomise ujuvad krokodillid jälle koju.

Kuid nädalapärast on I. rühmast antiloobid krokodillide külalised. Nad demonstreerivad sõlmede sidumise oskust. Pererahvas näitab jälle, kuidas luurekäike teha Sahaara kõrves ning valmistavad siis külalistele kerge õhtusöögi, mille kestel annavad improviseeritud kontserdi.

Sarnased külaskäigud on suure tähtsusega. Nad mõjutavad iga salka valima ning arendama enda isiklikke omadusi, kuid ühtlasi rikastavad poiste teadmisi ja laiendavad silmaringi.

XVI. Salk laagris.

Skautide laagris on salgad üksteisest eraldatud. Siin ei moodusta telkide asetamine sirget tänavat, nagu see on sõjaväelaagris, vaid felgid asetatakse ringjoonele 50—100. sammulise vahega, kusjuures ringi keskel on

juhi telk. Igale salgale on arvatud oma telk, asetatud küllalt kaugemale teisest salgast, ent ikka nii, et pääliku kutse oleks alati kuuldav. Salgapäalik, endale eri telki asetades, peab seda tegema võimalikult oma salga ligidal.

Laagriäeg suvel on salgale mõnusamaks ajaks. Siin avaneb salgale võimalus näidata enda rippumatust ja kogemusi iseseisvaks eluks.

Disipliini mõttes on salgapäalik laagris oma salga telgis täieline juht. Laagrist lahkudes teenib ikka kiituse see salk, kes enda telgi kõige korralikumalt hoidnud.

Kui asjaolud vähegi lubavad, peab iga salk endale iseseisvalt toidu valmistama. Suurtes ehk pikemaajalistes laagrites on see raskemini läbiviidav, kuid siiski soovitav. Paaripäevalises laagris aga annab see eriti häid tagajärgi, päälegi võimaldades suuremate ja raskete keedunõude kojujätftu.

Kui kõlab vile või pasun signaaliks, kas sööma, palvele ehk muuks ettevõtteks, kogub salk enda telgi ette joonele, kust salgapäalik salga (ühes reas) kogumisväljale või pääliku telgi juure „ringkoondusele“ juhib. (Olgu siin märgitud, et skautlikum ja naaberelanikele vähem tüütavam on märgu-
anne vilega.

Kui salk endale toitu ise ei valmista, siis on tarvilik, et iga salk ühe päeva selles ametis seisaks. Seejuures oleks teise salga ülesandeks laagri puhtuse valve, kolmanda käes mõni kolmas töökohustus. Iga tööd tuleb teha järjest, et kõik võiksid nädala jooksul iga tööliiki õppida.

Rühmades, kes töötanud juba neli-viis aastat, võib skautmaster üksikutele skautidele luba anda iseseisvateks paaripäevalisteks laagriteks, kuid see olgu ka erikordadel ja rohkem kui eesõigus. Seega tohib sarnase loa anda vaid vilunud ja häälle salgapäalikule.

Aastakoosolekult osavõtjaid:

Peavanem malevate päälkute keskel:
Istuvad: J. Puustusmaa (Võru), A. Miller (Narva), hra Peavanem N. Kann, nskm. E. Pavelson (Nõmme), nskm. K. Lipping (Tartu). Seisavad: E. Priimann (Rakvere), nskm. H. Haamer (Saaremaa), H. Rakso (Valga), E. Taks (Paide).

Päästaabi liikmeid:
Istuvad: hra B. Rautsman (Välissekretär), hra N. Kann (Peavanem), hra J. Hünerson (Päästaabi ülem). Seisavad: skm. J. Teder-son (Skm. kogu juhataja-nõunik), skm. H. Paalman (asjaajaja), hra J. Välbe (Narva Maleva Vanem nõunik).

XVII. Raskustest.

Olen nõus kõige eeltooduga ja tunnistan, et salga süsteem on parem abinõu rühma liigete arendamises ja kasvatamises. Usun ka, et parimad rühmad vaid tänu sellele on hääle järjele tõusnud. Kuid arvestades nende raskustega, mis minu rühmal kanda, võib vaevalt salga töö süsteemi tarvitada. — kuuleme ehk mõndagi skautmasterif-päalikut lausuvat.

Üks kaebaja toob siin ette põhjuse, et tema poisid on liig tuulispääd, teine aga toonitab poiste vanadus vastast soliidust. Mõni leiab takistuse poiste elukohtade kauguses, mis takistav eriti talvel pimedusega, kuid paljud ka poiste täisealsuses, või nooruses, või kohase abipäaliku puuduses, või enda majandusliku olukorraga — on ta ju abielus, kolm last, ja päälegi on temal töö kontoris.

Töö rühmas nõuab alati erilist hoolt ja pingutusi päalikul. Nii linnas, kui maal, kui tahetakse käia skautluse põhinõu järele. Päalik, kes taotleb vendlust, leiab sügava mõtte, kuigi tema töö on raske ja piirjoonteta, kuna tema poisid on liig erinevad. Ta peab leidma otstarbekohased tööviisid, ja neid kogusummas peamegi hüüdma salga töö süsteemiks.

Kuid skautmastereist sõnab mõni: „Olen nõus selle süsteemiga, kuid olen ju kolm aastat teist meetodi tarvitanud, ja nüüd on seda mõtetu muuta. Kui alata uut organiseerimist, siis oleks muidugi eriasi.“ Ent siiski. Salga töö süsteem ei ole mingiks sääduseks, millest mööda minna keelatud. Tema on vaid õpetuseks, millel on aluslauseks: kui asetad poisi sarnasesse olukorda, et ta ise püüab end kasvatada, siis saobuvad parimad tagajärjed. Poiss peab iseendast skaudi vormima, ei saa keegi teda selleks teha. Väljast ei saa peaaegu midagi talle sisendada, vaid ta südame ja aju kaudu saab edendada õige skautliku vaimu levimist. Poisi skaudiks kasvatamine ei sünni aastaid, vaid mõne nädala jooksul, „Scouting for Boy's“ lugedes ja tõlgitsedes.

Ülemineku abinõu salga süsteemi juure on lihtne jutlemine poistega, selgitades, kuidas salk kujutab täitsa iseseisvat üksust, edasi aukohtu viibimata sisseseadmine ja mõnesuguse võistluse ettevõtmine. Edaspidine mõiste kujuneb siis juba iseendast.

Mõningaid andmeid.

Kuue aasta kestes on ajakiri „Eesti Skaut“ saanud, pääasjalikult vahe- tuse teel, järgnevaid ajakirju, millised meie arhiivis hoil:

Eesti ajakirjad: Eesti Kütt, Eesti Mets, Eesti Spordileht, Elu Vaod, Kalaasjandus, Kasvatus, Kevadik, Kaevandus, Naiste Töö ja Elu, Noor-Sepp, Noorusmaa, Protestantline ilm, Sportlane, Sõdur, Tallinna Skaut, Tulev Eesti, Uudismaa, Vikerkaar, Üliõpilasleht.

Väljamaa ajakirjad: Ameerika Ühisriigid: Boys' Life, Scouting, The Scout Executive; Austria: Unser Weg; Belgia: De Scout, Le Scout; Brasilia: O Escoteiro; Daani: Speidernes Magasin, Vaernereren; Inglismaa: The Boy, The Scout, The Scouter; Itaalia: L'Esploratore, Lo Scout Italiano, Sii Preparato!; Jugoslaavia: Isvidnik plastuna i plastuninki; Norra: Spejderen; Poola: Czuj Duch, Harcerz, Ognisko, Plomienie; Prantsusmaa: L'Eclairer de France; Rootsi: Scouten; Soome: Partio, Scoutposten; Tsheho-Slovakkia: Skaut, Skaut Junak; Ukraina: Molode Shittja; Ungari: Magyar Cserkesz.

Ajakirja oma nurk.

1. Aastakoosolek ja „Eesti Skaut“.

Nii siis:

„Eesti Skaut“ ilmub korrapäraselt kindlatel tähtpäevadel, vähemasti kaheksa 16 leheküljelist numbrit, tuues enda veergudel vastava väärtusliku sisuga kirjutusi, olles kaunistatud piltidega, ja seda kõike E. S. M.-sse kuuluvatele skautidele-hundipoegadele aastatellimise hinnaga **Mk. 50.-** (endise 150. asemel), kui:

E. S. M.-sse kuuluvad päälikud teevad skautidele-hundipoegadele selgeks, et oma ajakirja on fariilik tellida ja lugeda ning ajakirjale esitavad vähemasti **1000 tellimist** (mis ju rohke 1.500-lisele skautide hulgale kerge asi), minnes välja seisukohast:

Igale skaudile „Eesti Skaut“.

Hundipojad on olnud aga seni ikka fragimad.

„Eesti Skaudi“ tellimised. 1. novembri s. a. seisavad ajakirja tellimised vastavalt malevatele järgnevalt (maakondlik jaotus): Viru — 5 t., Pärnu — 4 t., Petseri — 1 t., Harju — 10 t., Pärnu — 3 t., Tartu — 12 t., Valk — 4 t., Võru — 2 t., Kokku seisib tellijate nimekirjas 41 tellijat.

Ajakirja võistluse auhindajaks kuuluvad: V. Freyvald S. S. S.-i liikmena, skm. J. Kõks Skautmasterite kogu poolt ja nskm. H. Hammer ajakirja toimetuse liikmena.

Võistlusvastuseid võistluses „Tunne oma kodumaad“ on saabunud kokku vaid viielt skaudilt. Nendest on vaid kolm vastava sedeli juure lisanud ja seega need arvestatakse. Toimetus loodab selles nr-is avaldatud küsimustele rohkem vastuseid, kuna muidu võistluse mõte oma tähtsuse kaotab ja ajakirjale ilmaaegset kulu toob.

Vastused palutakse kirjutada paberi ühele poolele, teist poolt tühjaks jättes.

Koosseisu aruanne, mis 5 okt. s. a. „Eesti Skaudile“ pidi saabuma, on leidnud vaid osalist täitmist. Vastava täitelehe on saatnud vaid 8 karja ja 23 rühma, kokku 602 liikme kohta, mis teeb vaid 40% ümber E. S. M. koosseisust, seepärast ei saa sellest palju järeldusi teha.

On siiski võimalik, et puuduvad andmed veel saabuvad, mida (küll kahjuks!) võib oletada.

Skautlist kirjapaberit kavatses ajakiri müüjile lasta. Arvatavasti tuleb see müüjile vaid E. S. M. liigetele, piiratud arul.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

(I Aastakoosoleku otsuse täideviimine.)

Malevad:	Liigete arv*	Antavad		Antud	
		Tellimised	Summa	Tellimised	Summa
Lääne	42*	30	1.500	30	
Narva	179*	120	6.000	37	
Nõmme	114*	80	4.000		
Paide	100	70	3.500		
Petseri	20	10	500		
Rakvere	58*	40	2.000		
Saare	125*	80	4.000		
Tallinna	500	300	15.000		
Tartu	259*	170	8.500	85	100
Valga	84*	60	3.000	60	
Võru	65	40	2.000		

*) Tähega märgitud arv on Päästaabi andmeil, teised on umbkaudsed.

„Eesti Skaudi“ järgmine number ilmub Jõuluks:

„Eesti Skaut“

avaldab artik-
leid skautluse
põhimõtete
vallast

„Eesti Skaut“

toob kirjeldusi
kõikidelt skaut-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

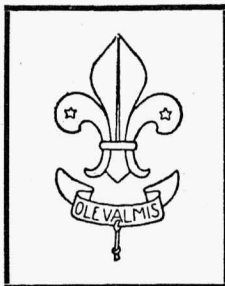
„Eesti Skaut“

ilmub 7. aasta-
käigus 8 num-
brit, vähemalt
128 lehekülge

„Eesti Skaudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skautrüh-
mades

Skautline ajakiri

EESTI SKAUT

„Eesti Skaut“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 25 mk.

Eesti Skautide
Maleva Häälkandja

„Eesti Skaut“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skaut“

toob oma veer-
gudel huvitavaid
jutte skautide
elust ja tegevus-
est

„Eesti Skaut“

1924, 1925 ja
1926 aastakäi-
gud tervena saa-
daval hinnaga
80, 120 ja 130
marka

„Eesti Skaudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skaut-
rühmades